

Bihari Sándor

Hála

A 200 éves Vörösmarty emlékezetére

Akikért és akikkel
jó volt itt lenni, mind elmentek.
Tallóz az ember utánuk,
összeszedi kezük nyomát,
a szavaikat összerakja,
ha végre végül megtalálja,
hogyan legyenek velünk
és maradjanak általunk is.
Úgy tudtak verset írni,
hogyan máig tudja és mondja az idő.

Nélkülünk itt nincs ember, se magyarság;
és nem marad meg közösség,
mert bennük létezik tovább,
ami velünk van, az ország.

Pintér Lajos

Levélféle

Ennemagához, a gólyához, fiaihoz

ment-e a könyvek
által a világ elébb
kérdézed
a könnyek által
persze

légy nyugodt
minden rendben
a szakadék széléig
ment elébb
s még lépett egyet
a máglyára rakott
könyvekig
ment elébb
mily jó a könyvek
fényinél melegedni
őszöd a majom
nem is gondolta
hogyan a könyv
egyszer majd
el is ég
és nem szakad le
a mennybolt
az égi könyvesbolt
a magas ég
ment-e a könyvek
által a világ elébb
kérdesz
persze ment
csak a világ maradt
csak az ember
maradt hátra
az oly állati
ember
hogyan már
az állat is megveti
utálkozva néz
e szép emberkertre
ment-e a könyvek
által a világ elébb
kérdesz
persze
ment doberdóig
katinyig auschwitzig
hirosimáig
máig
ment a könnyek által

a világ elébb
ment-e kérdezed
ment csak mindig
félrecsúszott a
mente
balracsusszant
jobbracsusszant
s hiába
ünnepel az ember
hiába
ha félreáll a mente
s neve
áthúzván
a bibliában

áll egy ember
áll magában
itt áll
a tükör előtt
századvég
ezredvég
ír sír

Czigány György

Rögtönzés Vörösmarty két szavára

Mint öreg verőérben száguldó vér,
dallam lesz bennünk diadallá: hóhér
percet fülelve szemétből fakadt
szavakba rejt szívdobbanásokat –
erőnk szerint makacs, vénülni rest
hevét nem féltve győzhet még e test
is; érintésére sírhantok, zárok
nyílnak föl, eltemetett villámlásnak
dühéből szelíd táj tűzzel tele